

Un titlu de articol trebuie să pregătească cititorii pentru ceea ce urmează a fi găsit în text. De data aceasta, dacă cineva merge cu imaginația mai departe și vede și ceea ce nu se vede, adică prepoziția „de”, s-ar putea ca titlul „Porcii de tricolori” să-l ducă pe imaginarul cititor la concluzia că va citi niște diatribe cuprinse în cronica sportivă a ratării monumentale a calificării la un turneu final la un sport la care tot românul se pricepe. „Porcii tricolori” se referă la chiar ceea ce arată cât se poate de clar titlul: niște porci (animalele de pe lângă casa omului) vopsite patriotic în roșu, galben și albastru.

Protestul pentru ridicarea unei moschei (destul de impresionantă ca dimensiuni) în plin centrul Bucureștiului poate ajunge și la forme aberante. Unii presupun că pe locul unde au călcat porcii (vopsiți sau nu în culorile naționale), nu se mai construiește o moschee.

Dar nu asta-i problema, după cum văd eu lucrurile...Autoritățile române nu înțeleg că a vopsi niște porci în culorile drapelului național e un afront care ar trebui pedepsit prin lege?

Dezvoltând ideea afrontului național cu afișarea steagurilor tricolore toată ziua-bună ziua pe clădirile oficiale sau particulare, fie că sărbătorim ceva ori nu sărbătorim nimic, sau așa, ca să se știe ce țară-i pe-acolo, mi se pare că ne degradează în ochii celor care trec temporar prin țara noastră, dar ne degradează chiar față de noi înșine. Dacă steagurile atârdate pe soare, pe vânt, pe ploaie, ar fi înlocuite des cu altele noi, nimeni n-ar avea nimic de obiectat...

Dar realitatea din teren ne arată că steagurile de pe clădiri sunt zdrențuite, decolorate, rupte. În aceste condiții, îmi pun întrebarea dacă n-ar fi mai normal să se țină steagurile tricolore închise undeva, și expunerea lor să se facă pe una-două zile, la sărbători oficiale sau la evenimente naționale deosebite, pe clădirile oficiale, sau pe orice clădire cu proprietari care vor să-și arate atașamentul față de culorile patriei.

De-asta nu pot să înțeleg cum niște porci au putut fi vopsiți în cele trei culori pe care oricare român când le vede sau aude despre ele se gândește la patria lui, bună sau rea, cum o percepe fiecare, dar e țara lui!

Patriotismul nu-i o lozincă inventată de unii sau de alții. Când vedem o întrecere sportivă, ținem cu ai noștri. Pe oriunde ar umbla și orice lucru de ispravă ar fi făcut de ai noștri, e prilej de mândrie pentru toți românii. Ne mândrim cu premianții Nobel cu rădăcini românești, chiar dacă țara mamă n-a contribuit cu nimic la formarea lor profesională...

Despre marea moschee de la București, nu am autoritatea să-mi spun părerea dacă-i bine sau nu să se construiască.

Totuși, dacă mă gândesc la faptul că ideea construirii moscheii în București a apărut nu cu prea mult timp în urmă, iar în zilele sau săptămânile următoare așteptăm niște refugiați musulmani, parcă-mi vine iar imboldul să mă întreb dacă România e condusă de la București, sau Bucureștiul doar execută ce i se ordonă să facă?